

رابطه‌ی موسیقی با اراده و عزم

نویسنده: حجت‌الاسلام والمسلمین سعید حصاری

تدوین: AbbasDavudi.ir

مقدمه:

در این مقاله بنا نداریم تا به جزیيات حلال یا حرام بودن موسیقی پردازیم، یا احکام آن را به‌طور مصدقی و دقیق مطرح نموده و فتاوی علمای این خصوص بیان کنیم. بلکه هدف ما این است که یک نمای کلی از حقیقت موسیقی ارائه کرده و به‌طور کلی بررسی نماییم که موسیقی چه آثاری بر روح و روان انسان و جامعه دارد.

از این‌رو در بحث بیان آیات و روایات به جهت رعایت اختصار در هر بخش به چند نمونه بسندۀ کردیم زیرا گفته‌اند که: «در خانه اگر کس است یک حرف بس است.»

تغییبات و عزم

عالیم کامل و عارف واصل حضرت امام خمینی رحمت‌الله‌علیه در کتاب ارزشمند «چهل حدیث» اولین مرحله جهاد با نفس را "تفکر" و مرحله بعد را "عزم" ذکر کرده و فرموده است: «بعضی از مشایخ ما، أطّال اللّهُ عمره، می‌فرمودند که "عزم" جوهره‌ی انسانیت و میزان امتیاز انسان است، و تفاوت درجات انسان به تفاوت درجات عزم او است.»^۱ و در تعریف عزم نیز بیان داشته‌اند:

«عزمی که مناسب با این مقام است عبارت است از بنگذاری و تصمیم بر ترک معاصی، و فعل واجبات، و جبران آن‌چه از او فوت شده در ایام حیات، و بالاخره عزم بر این‌که ظاهر و صورت خود را انسان عقلی و شرعی نماید که شرع و عقل به حسب ظاهر حکم کنند که این شخص انسان است. و انسان شرعی عبارت از آن است که موافق مطلوبات شرع رفتار کند، و ظاهرش ظاهر رسول اکرم، صلی‌الله‌علیه‌وآل‌ه‌وسلم باشد، و تأسی به آن بزرگوار بکند در جمیع حرکات و سکنات و در تمام افعال و تروک. و این امری است بس ممکن، زیرا که ظاهر را مثل آن سرور کردن امری است مقدور هر یک از بندگان خدا.»^۲

دانشمندان دین‌شناس همچون امام خمینی رحمت‌الله‌علیه و آیت‌الله‌عظمی خامنه‌ای آدام‌الله ظلّه در فتاوی فقهی خود فقط نواختن موسیقی مطرب و گوش دادن به آن را حرام دانسته‌اند. در این‌باره چند نکته شایان ذکر است:

خداآوند تنها کارهایی را حرام نموده است که بیشترین مفسده را برای انسان دارد و این دلیل نمی‌شود که هر کار غیر حرامی بدون مفسده و ضرر باشد. نواختن و شنیدن هر نوع موسیقی، مخرب و مضر و دارای فساد است. گرچه مطرب آن بیشترین مفسده را برای انسان دارد. و به همین دلیل فقط مطرب آن حرام شده است.

قطعًا آلات موسیقی در انواع مختلف آن در صدر اسلام توسط افراد لابالی و اهل گناه به کار گرفته می‌شده است و در این رابطه افراد بسیاری قانون‌الله‌ی را از شخص رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآل‌ه‌وسلم و ائمه‌ی اطهار علیهم‌السلام جویا می‌شوند. در تمامی بیانات این بزرگواران و پیشوایان بزرگ، حتی یکبار هم مدح نوعی از موسیقی یا استماع نوعی از آن به چشم نمی‌خورد.

فقها و مرزبانان اعمال و رفتار مسلمانان از صدر اسلام تاکنون نیز هیچ یک نفرموده‌اند که نواختن موسیقی و استماع آن لائق در برخی موارد کار خوبی است و هیچ‌گاه کسی را به این عمل تشویق نکرده‌اند. در مقابل در کلمات آن‌ها ذمّ یا عدم فایده‌ی این عمل به‌فور به‌چشم می‌خورد. رهبر انقلاب حضرت آیت‌الله‌عظمی خامنه‌ای آدام‌الله ظلّه فرموده‌اند:

«آموزش موسیقی و ترویج آن برای جوانان، با اهداف نظام، سازگار نیست بلکه منافات دارد.» و نیز فرموده‌اند:

«آموزش موسیقی و نوازندگی به نونهالان و نوجوانان، موجب انحراف آنان و ترتیب مفاسد است و جایز نیست. به‌طور کلی ترویج موسیقی با اهداف عالیه‌ی نظام اسلامی منافات دارد. مسئولین فرهنگی مجاز نیستند سلیقه‌ی شخصی خود را به اسم نشر فرهنگ و معارف در آموزش و پژوهش نوجوانان به کار بگیرند.»

این واقعیت غیرقابل انکار است که عامل مهم گرایش به موسیقی، لذت بردن از استماع آن است حتی اگر موسیقی غم‌انگیز باشد. این نوع لذت‌بری در اسلام مذموم (اعمّ از حرام و غیر حرام) بوده و آثار ناگواری برای آن بیان گردیده است.

امام خمینی(ره) درباره‌ی لذات مذموم فرموده‌اند:

«از هر یک از لذات این عالم در نفس اثرب و در قلب لکه سودایی حاصل شود که باعث شدت انس و علاقه به این عالم شود و این خود اسباب اخلاق در ارض^۱ گردد و در حین سکرات موت به ذلت و سختی و زحمت و فشار مبدل گردد. چه که عمدۀ سختی سکرات موت و نزع روح (جان کنند) و شدت آن در اثر همین لذات و علاقه به دنیاست.»^۲

۱. اربعین حدیث ص ۲۰۶.

۲. تعییری قرآنی به معنای این‌که وجهه‌ی قلب تمامًا دنیا شود.

افزایش دیوانگان

...امراض مختلف روانی، اغتشاشات فکری، عدم تعادل روحی، انواع و اقسام دیوانگی‌ها، وفور سکته‌های قلبی و مغزی که در تمام دنیا روز به روز به فزونی است و فکر پزشکان بزرگ را به خود جلب نموده است، صدی نود و پنج آن‌ها نتیجه‌ی آثار همین تمدن شوم جدید است که قسمت حساس آن تعمیم موسیقی به وسیله‌ی رادیوها و ازدیاد مجالس ساز و آواز و کنسرت می‌باشد. در اثر ایجاد سر و صداها، کنسرت‌ها، موسیقی‌های گوناگون و فیلم‌ها و کاباره‌ها و دانسینگ‌ها است که آمار دیوانگان و بیماران روانی در تمام کشورها رو به ازدیاد رفته و هر روز بر شماره‌ی تیمارستان‌های کشورهای بزرگ جهان مخصوصاً اروپا و امریکا افزوده می‌شود.^۱

شوم‌ترین آثار

دکتر "ولف آدلر" پروفسور دانشگاه کلمبیا گفته است: «بهترین و دلکش‌ترین نواهای موسیقی، شوم‌ترین آثار را روی سلسله اعصاب انسان باقی می‌گذارد.»
کنسرت قدغن؟!

...و دکتر آدلر رساله‌ی مفصلی در بیان زیان‌های موسیقی منتشر نموده و در امریکا هزاران تن از مردم پیرو او شده و موسیقی را بر خود حرام نموده و لایحه‌ی مفصلی تهیه کرده به مجلس سنای امریکا تقدیم داشتند که برای نجات جامعه و جلوگیری از ضعف اعصاب که یکی از بدختی‌های دنیای متمدن امروزی است، لازم است هرگونه کنسرت عمومی قدغن شود.
ضرر به جنین

دکتر "رپرت" متخصص روانشناسی کودک در انگلیس گفته است: «اطفال در رحم مادر، تحت تأثیر موسیقی قرار می‌گیرند و اگر مادر حامله به موسیقی گوش دهد، ضربان قلب طفل در رحم زیاد می‌شود. این حالت از شش ماهگی به بعد است.»

عامل خستگی روحی

دکتر "آرنولد فریدمانی" پزشک بیمارستان نیویورک و رئیس کلینیک سردرد با کمک دستگاه‌های الکترونی تعیین امواج مغز و تجربیاتی که طی مراجعه‌ی هزاران بیمار به‌دست آورده، ثابت کرده است یکی از عوامل مهم خستگی‌های روحی و فکری و سردردهای عصبی، گوش دادن به موسیقی است. مخصوصاً برای کسانی که به موسیقی به دقت گوش می‌کنند.

سپس در خصوص کسب عزم و موانع آن فرموده‌اند:

«ای عزیز، بکوش تا صاحب "عزم" و دارای اراده شوی، که خدای نخواسته اگر بی‌عزم از این دنیا هجرت کنی، انسان صوری بی‌مغزی هستی که در آن عالم به صورت انسان محسور نشوی، زیرا که آن عالم محل کشف باطن و ظهور سریره است و جرئت بر معاصی کم‌کم انسان را بی‌عزم می‌کند، و این جوهر شریف را از انسان می‌رباید. استاد معظم ما، دام ظلّه، می‌فرمودند بیشتر از هر چه گوش کردن به تغییات سلب اراده و عزم از انسان می‌کند.»^۲

در اینجا حضرت امام رحمت‌الله‌علیه یا استاد ایشان مشخص نکرده‌اند که این تغییات (موسیقی و غنا) که مانع عزم است، شکل حرام آن است یا غیر آن، بلکه مطلب کلی است و تمام اشکال تغییات را در می‌گیرد.

گناهی کبیره

شهید محراب، آیت‌الله دستغیب در کتاب "گناهان کبیره" چنین فرموده‌اند:

«پانزدهم از گناهانی که به کبیره بودنش تصریح شده، سرگرمی به آلات موسیقی و نواختن انواع سازها مانند تارها^۳ و کمانچه^۴ و پیانو^۵ و طنبور^۶ و نظائر آن یا گوش دادن به آن‌هاست. چنان‌چه در روایت فضل بن شاذان از حضرت رضا علیه‌السلام در ضمن شماره‌ی کبائر می‌فرماید: «والاشتغال بالملاهی»^۷ (سرگرمی با آلات موسیقی).

و به اتفاق جمیع فقهاء ساختن و خرید و فروش آلات لهو و معامله‌اش باطل است و مانند آلات قمار، نگهداریش حرام و از بین بردنش واجب است.»^۸

۱. اربعین حدیث ص ۷.

۲. تار، یکی از آلات موسیقی است که دارای سیم و پرده و دسته‌ای دراز و کاسه می‌باشد و از چوب درخت توت ساخته می‌شود.

۳. از آلات موسیقی است دارای سه یا چهار سیم و کاسه‌ای کوچک‌تر از کاسه‌ی تار و پوستی که روی آن کشیده شده است.

۴. از آلات موسیقی است شبیه میز و دارای پره‌های استخوانی که به تارهای بسیار اتصال دارد و با فشار انگشت دست بر روی پره‌ها نواخته می‌شود.

۵. از آلات موسیقی که دارای دسته‌ای دراز و کاسه‌ای کوچک شبیه سه‌تار می‌باشد.

۶. عینون اخبار الرضا علیه‌السلام، ج ۲، ص ۱۲۷

۷. گناهان کبیره، ج ۱ ص ۲۸۴

... در مواردی که ادای موسیقی را در می‌آوریم یا به برخی از موسیقی‌ها که گمان می‌کنیم جزء موسیقی‌های ممنوع نیست، گوش فرا می‌دهیم، اگر هم فرض کنیم این گونه امور ممنوع نباشد، حداقل قدم روی نوار باریکی گذاشته‌ایم که یک طرف آن قطعاً قلمرو ممنوعیت و حرمت می‌باشد و چون نفس آدمی لذت طلب است، لذا تدریجاً قانون را پایمال می‌سازد.^۱

بررسی علمی

تولید جنون و فشار خون

توجه دقیق به بیوگرافی مشاهیر موسیقی‌دانان نشان می‌دهد که در دوران عمر به تدریج دچار ناراحتی‌های روحی گردیده‌اند. تا آنجا که رفته رفته اعصاب خود را از دست داده و عده‌ای مبتلا به بیماری‌های روانی شده و گروهی مشاعر خود را از کف داده و به دیار جنون رهسپار شده‌اند. دسته‌ای فلچ و ناتوان گردیده بعضی هنگام نواختن موسیقی درجه‌ی فشار خونشان بالا رفته و دچار سکته‌ی ناگهانی شده‌اند... کوتاه سخن این که آثار زیان‌بخش غنا و موسیقی بر اعصاب تا سرحد تولید جنون و بر قلب و فشار خون و تحریکات نامطلوب دیگر به حدی است که نیاز به بحث زیادی ندارد... از آمارهایی که از مرگ و میرها در عصر ما تهیه شده چنین استفاده می‌شود که مرگ‌های ناگهانی نسبت به گذشته افزایش زیادی یافته است. عوامل این افزایش را امور مختلفی ذکر کرده‌اند از جمله افزایش غنا و موسیقی در سطح جهان.^۲

اختلال اصول حساس‌زنندگی

از جمله علل تحرکات خارجی که عدم تعادل بین اعصاب سمپاتیک و پاراسمپاتیک ایجاد می‌کند، ارتعاشات موسیقی است. موسیقی وقتی که با آهنگ‌های نشاطانگیز یا نواهای حزن‌آمیز و مخصوصاً اگر با ارتعاشات عجیب و غریب موسیقی (سمفونیک) همراه گردد، به طور مسلم تعادل لازمی را که بایستی بین دو دسته عصب سمپاتیک و پاراسمپاتیک وجود داشته باشد، بر هم زده و در نتیجه اصول حساس‌زنندگی را اعم از هضم و جذب و دفع و ترشحات و ضربان قلب و وضع فشار مایعات بدن از جمله خون و غیره را مختل ساخته و رفته رفته شخص را به گرفتاری‌ها و امراضی نزدیک می‌سازد که طب جدید با تمام پیشرفت‌های حیرت‌انگیز خود در اغلب موارد از معالجه‌ی آن عاجز می‌ماند.

موسیقی در آیات

خداؤند خطاب به شیطان می‌فرماید:
«وَ اسْتَفْزِرْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ»

هر کس از آن‌ها را که می‌توانی با صدای خودت تحریک کن.»(اسراء/۶۴)

"مجاهد" شاگرد "ابن عباس" صحابی رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم و از اولین مفسرین قرآن می‌گوید: «مراد از صدای شیطان در این آیه، آواز خوانی و موسیقی می‌باشد». ^۱

و مفسر کبیر علامه طباطبایی در ذیل آیه:
«وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهُ الْحَدِيثَ لِيُضْلِلَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّخِذَهَا هُزُواً أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ»

و از مردم کسانی هستند که می‌خند لهو الحديث را تا بدون علم از راه خدا گمراه کنند و آیات الهی را مسخره می‌کنند. برای آن‌ها عذابی است خوارکننده.» (لقمان/۶)

فرموده‌اند: «کلمه‌ی لهو به معنای هر چیزی است که آدمی را از مهمش باز بدارد و لهو الحديث آن سخنی است که آدمی را از حق منصرف نموده و به خود مشغول سازد. مانند حکایات خرافی و داستان‌هایی که آدمی را به فساد و فجور می‌کشاند و یا از قبیل سرگرمی به

شعر و موسیقی و معمار و سایر آلات لهو که همه‌ی این‌ها مصادیق لهو الحديث هستند.»^۲

و در روایتی "لغو" در آیه زیر - که صفات مؤمنین را بیان نموده است - به آواز و موسیقی تفسیر شده است.^۳

«وَ الَّذِينَ هُمْ عَنِ الْأَغْوِيْرِ مُغْرِبُونَ»

و مؤمنین کسانی هستند که از لغو اعراض می‌کنند.» (مؤمنون/۳)

۱. تفسیر مجمع‌البیان فی تفسیر القرآن، ج ۶، ص ۶۵۷.

۲. ترجمہ‌ی المیزان ج ۱۶ ص ۳۱۳.

۳. مجمع‌البیان ج ۷ ص ۱۵۸.

الف) نواختن

رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرمود: «مردمی طبل کوفتن و استعمال آلات موسیقی را کاری پسندیده بشمارند و این مردمند که در ملکوت آسمان‌ها رجس‌ها و نجس‌ها نامیده می‌شوند».۱

و نیز فرموده‌اند: «شما را از رقص و مزمار^۲ و کوبه (طبل یکچک) و کَبَر (طبل یکرو) نهی می‌کنم».۳
و فرموده‌اند: «نوازنده‌ی طنبور در روز قیامت محشور می‌شود در حالی که چهره‌اش سیاه است و طنبوری از آتش به دست دارد و هفتاد هزار فرشته از بالای سرش با عمود آهنین بر سر و صورتش می‌زنند و آوازخوان کور و کرو گنگ از قبرش محشور می‌شود. و زناکار و نوازنده‌ی نای و نوازنده‌ی دایره نیز به این شکل محشور می‌شوند».۴

آن سرور دو عالم همچنین در عالم آخرالزمان فرموده‌اند:
«و آشکار گردند طبل و کنیزان آوازه‌خوان و آلات موسیقی و میل به طنبورزنان و دایره‌زنان و نای‌نوازان و سایر آلات لهو. آگاه باش، هر کس احدي از آن‌ها را به چیزی از دینار و درهم و البسه و اطعمه و غیر این‌ها یاری رساند، مانند آن است که در دل کعبه هفتاد بار با مادرش زنا کند».۵
و فرموده‌اند: «آن‌گاه که امت من مبتلا به پانزده خصلت شوند بلا بر آنان نازل می‌شود... و آن‌گاه که کنیزان آوازه‌خوان و آلات موسیقی را به کار گیرند».۶

امیر المؤمنین علیه السلام فرموده‌اند: «شش گروهند که سزاوار نیست به آن‌ها سلام شود: یهودیان و مسیحیان، اهل نرد و شترنج، اهل شراب، اهل بربط^۷ و طنبور و کسانی که فحش به مادران را رسیله‌ی شوخي قرار می‌دهند و شاعران باطل سرا».۸
امام زین العابدین علیه السلام فرموده‌اند:

«خداؤند پاک نمی‌گردند امّتی را که در بین آن‌ها بربط نواخته شود».۹
امام صادق علیه السلام فرموده‌اند: «شیطانی است که به او ّقفندر می‌گویند. هنگامی که کسی در خانه‌اش چهل روز بربط بنوازد و اشخاص دیگری آن‌جا حضور یابند، آن شیطان هر عضو خویش را بر روی همان عضو از صاحب خانه قرار داده و سپس در او می‌دمد چنان‌که دیگر غیرت به خرج نمی‌دهد. حتی اگر به زنانش تجاوز کنند».۱۰
و فرموده‌اند: «تار زدن نفاق را در دل می‌رویاند، همچنان که آب، گیاه را می‌رویاند».۱۱

۱. بحار الأنوار ج ۶ ص ۳۰۸. ۲. شبیه سرنا و بیشتر میان عرب‌ها متداول است. ۳. وسائل الشیعه ج ۱۷ ص ۳۱۴.
۴. بحار ج ۷۶ ص ۲۵۴. ۵. مستدرک ج ۱۱ ص ۳۷۳. ۶. وسائل ج ۱۷ ص ۳۱۱. ۷. شبیه تار.
۸. وسائل ج ۱۲ ص ۷۹. ۹. الكافی ج ۵ ص ۵۳۶. ۱۰. الكافی ج ۶ ص ۴۳۴. ۱۱. وسائل ج ۱۷ ص ۳۱۲.

موسیقی سنتی

من نمی‌توانم به طور مطلق بگویم که موسیقی اصیل ایرانی حلال است. نه! این طور نیست. بعضی خیال می‌کنند که مرز موسیقی حلال و حرام، موسیقی سنتی است. نه این طوری نیست. آن موسیقی که منادیان دین و شرع همیشه در دوره‌های گذشته با آن مقابله می‌کردند و می‌گفتند حرام است، همان موسیقی سنتی ایرانی خودمان است که به شکل حرامی در دربارهای سلاطین، در نزد افرادی بی‌بند و بار، در نزد افرادی که به شهوت‌های تمایل داشتند و خوض در شهوت‌های کردن، اجرا می‌شده. این همان موسیقی حرام است.

به ممیزی‌ها اطمینان ندارم

بنابر این مرز موسیقی حلال و حرام عبارت از ایرانی بودن، سنتی بودن، قدیمی بودن، کلاسیک بودن، غربی بودن یا شرقی بودن نیست. مرز، آن چیزی است که من عرض کردم. این ملاک را می‌شود به دست شما بدھیم. اما این که آیا این نوار جزو کدام‌هایی است، این را من نمی‌توانم مشخص کنم. البته الان دستگاه‌هایی هستند که دارند ممیزی می‌کنند. اما من هم خیلی اطمینان ندارم که این ممیزها صدرصد درست باشد.

موسیقی از دیدگاه استاد شهید مرتضی مطهری رحمت‌الله‌علیه
واقعاً موسیقی قدرت عظیم و فوق العاده‌ای مخصوصاً از جهت پاره کردن پرده‌ی تقوا و
عفت دارد.^۱

موسیقی از دیدگاه استاد محمد تقی جعفری رحمت‌الله‌علیه

سبح مصنوعی

اگر دلیل شایستگی موسیقی همان احساس لذت بوده باشد، به هیچ منطقی تکیه نمی‌کند. درست است که تحریک مثبت و تشجیعی^۲ را که موسیقی انجام می‌دهد ما را از موجودیت حقیقی خود، با یک گروه نوسانات بالاتر می‌برد ولی هنگامی که موسیقی تمام می‌شود، یک سرازیری حقیقی در خود احساس می‌کنیم و می‌بینیم که موسیقی سایه‌ای از ما برای ما ساخته و آن را بالا برده بود. اکنون سبح مصنوعی از بین رفته، واقعیات با همان خشونت برای ما نمودار می‌شود...^۳

۱. از کتاب تعلیم و تربیت. ۲. جرأت دادن. مثل جرأت دادن به سربازان در جنگ با نواختن موسیقی.

ب) شنیدن موسیقی

رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرموده‌اند: «مَنِ اسْتَمَعَ إِلَيْهِ اللَّهُو يُذَابُ فِي أَذْنِهِ الْأَنْكَ - کسی که به موسیقی گوش دهد، (روز قیامت) در گوشش سرب مذاب ریخته می‌شود.»^۴ و در سفارش و وصیتشان به امام علی علیه السلام فرموده‌اند: «ای علی؛ سه چیز موجب قساوت قلب می‌گردد. گوش دادن به موسیقی و شکار و رفتن به بارگاه سلطان.»^۵ امام رضا علیه السلام فرموده‌اند: «اسْتِمَاعُ الْأَوْتَارِ مِنَ الْكَبَائِرِ - شنیدن صدای تارها از گناهان کبیره است.»^۶

مردی به امام صادق علیه السلام عرض کرد: پدر و مادرم فدای تو باد؛ من کنیفی دارم و وارد آن کنیف (مستراح) می‌شوم تا رفع حاجت کنم. در همسایگی ما اشخاصی هستند که کنیزان آوازه‌خوان دارند. آواز می‌خوانند و موسیقی می‌نوازند. و چه بسا می‌شود من نشستن در آنجا را طول می‌دهم تا صدای آن‌ها را بشنوم. این عمل چه طور است؟ فرمود: این کار را ممکن. عرض کرد: به خدا قسم من هرگز به سراغ آن‌ها نرفته‌ام و نمی‌روم. بلکه صدایی است که از ایشان می‌شنوم.

فرمود: مگر کلام خدای را نشنیدی که می‌فرماید: «إِنَّ السَّمْعَ وَ الْبَصَرَ وَ الْفُؤَادُ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولاً - حتماً گوش و چشم و قلب، تمامشان (روز قیامت) مورد سؤال قرار می‌گیرند.» (اسراء، ۳۶)

عرض کرد: نه به خدا سوگند، مثل این که تاکنون این آیه را از کتاب خدا نشنیده بودم نه از عجم و نه از عرب. دیگر چنین عملی را تکرار نمی‌کنم ان شاء الله و نسبت به گذشته هم استغفار می‌کنم.

فرمود: برخیز و غسل کن و آن‌چه می‌توانی نماز بخوان. چون تاکنون در کار بزرگی مشغول بوده‌ای و چه قدر حال بدی داشتی اگر بر این حال می‌مردمی. شکر می‌کنم خدا را که متوجه شدی و از او درخواست می‌کنم که از هر بدی که از تو دیده صرف نظر کند. آری خدای تعالی کراحت ندارد مگر از هر کار زشت تو. کارهای زشت را بگذار برای اهلش. چون هر چیزی در عالم اهلی دارد.^۷

همچنین امام صادق علیه السلام فرموده‌اند: «گوش دادن به موسیقی و آواز نفاق را می‌رویاند همان‌گونه که آب گیاه را می‌رویاند.»^۸

۱. مستدرک ج ۱۳ ص ۲۲۲. ۲. وسائل ج ۱۷ ص ۲۱۴. ۳. مستدرک ج ۱۳ ص ۲۲۰. ۴. مستدرک ج ۲ ص ۵۱۳

۵. استِمَاعُ الْغِنَاءِ وَ اللَّهُو يُنْبِتُ النَّفَاقَ فِي الْقُلُوبِ كَمَا يُنْبِتُ النَّاءَ الزَّرْعَ - الکافی (ط - الإسلامية) ج ۶ ص ۴۳۱

موسیقی در بیان مقام عظمای ولایت حضرت آیت‌الله العظمی امام خامنه‌ای
شاخت، حرمت و حلیت

موسیقی اگر انسان را به بیکارگی، ابتدا، بی حالی و واخوردگی از واقعیت‌های زندگی و امثال این‌ها بکشاند، این موسیقی موسیقی حلال نیست. موسیقی حرام است. موسیقی اگر چنان‌چه انسان را از معنویت، از خدا و ذکر غافل کند، این موسیقی حرام است. موسیقی اگر انسان را به گناه و شهوت‌رانی تشویق کند، این موسیقی حرام است. از نظر اسلام این است. موسیقی اگر از خوبی‌اش خود برخود بگیرد، از خوبی‌اش خود بگیرد.

این خصوصیات مضر و موجب حرمت را نداشته باشد، البته آن وقت حرام نیست.
...این‌هایی را که من گفتم، بعضی از آن‌ها در موسیقی بی‌کلام و در سازهای است، بعضی هم در کلمات است. یعنی ممکن است فرضًا یک موسیقی ساده‌ای بی‌ضرر را اجرا کنند لیکن شعری که در آن موسیقی خوانده می‌شود، شعر گمراه کننده‌ای باشد. شعر تشویق‌کننده‌ی بی‌بند و باری، به ولنگاری، به شهوت‌رانی، به غفلت و این‌طور چیزها باشد. آن وقت حرام می‌شود.
...بنابراین آن چیزی که شاخص حرمت و حلیت در موسیقی است و نظر شریف امام رحمت‌الله‌علیه در اواخر حیات مبارکشان که آن نظریه را در باب موسیقی دادند به همین مطلب بود، این است: موسیقی لهوی؛ لهو یعنی غفلت؛ یعنی دور شدن از ذکر خدا، دور شدن از معنویت، دور شدن از واقعیت‌های زندگی، دور شدن از کار و تلاش و فرو غلطیدن در ابتذال و بی‌بند و باری، این موسیقی می‌شود حرام.
در نور دیدن مرزها دلیل خوب بودن نیست

اگر این با کیفیت اجرا حاصل بشود، اگر با کلام حاصل بشود، فرقی نمی‌کند. شما می‌گویید زبان بین‌المللی. آن موسیقی که به قول خود شما مرزها را درنور دیده و در جاهایی پخش شده، آیا این لزوماً موسیقی خوبی است؟ صرف این که یک موسیقی از مرز فلان کشور خارج شد و توانست به مثلاً کشورهای مختلف برود و یک عده طرفدار پیدا کند، مگر دلیل خوب بودن موسیقی است؟ نه، به هیچ وجه. ممکن است یک موسیقی باشد که به شهوترانی و تحرکات، نشاطهای شهوي جوانی را تحریک می‌کند. طبیعی است که یک مشت جوانی که غفتزده هستند از این موسیقی خوششان می‌آید. هر جایی که در دنیا دستشان به این نوار بیفتند، از آن نوار استفاده می‌کنند. این دلیل خوب بودن موسیقی نیست.

و نیز در وصایای لقمان به فرزندش چنین آمده است: «لَا تَسْمِعُ الْمَلاهِيَّ فَإِنَّهَا تُنْسِيكَ الْآخِرَةَ - ۚ»
یه موسیقی گوش نده. چرا که آخرت را از یاد تو می برد.^۱

ج) خرید و فروش

رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرموده‌اند: «آلات موسیقی خریدنش و فروختنش و بهایش تجارت به آن حرام است.»^۲

د) نگهداری

رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرموده‌اند: «ملاٹکه داخل خانه‌ای نمی‌شوند که در آن شراب یا
نایره یا طنبور یا نرد باشد و دعای آن‌ها مستجاب نمی‌شود و برکت از آن خانه می‌رود.»^۳
امام صادق علیه السلام فرموده‌اند: «و کسی که چهل روز در خانه‌اش طنبور بماند، غصب
خداوند را برای خود خریده است.»^۴

موسیقی در بیان علماء

اگرچه وقتی از بزرگان و علماء درباره حکم غنا و موسیقی سؤالی شده، پاسخ داده‌اند؛ ولی فقط در بیانات انتخاب شده نشان می‌دهد که این بزرگواران نیز به موسیقی نگاهی فراتر از حرام با غریب‌ام بودن آن داشته‌اند.

موسقی، در کلام امام خمینی، رحمت الله علیه

و از جمله چیزهایی که باز مغزهای جوان‌ها را مخدر است و تخدیر می‌کند موسیقی است. موسیقی اسباب این می‌شود که مغز انسان وقتی چند وقت به موسیقی گوش کرد، تبدیل می‌شود به یک مغزی غیر آن [مغز] کسی که جدی باشد. از جدیت، انسان را بیرون می‌کند، و تنه‌های می‌کند به حیات، دیگر...!

نباید دستگاه تلویزیون جوری باشد که ده ساعت موسیقی بخواند. جوان‌هایی که نیرومند هستند، از نیرومندی آن‌ها را برگردانند به یک حال خمار و خلسه. مثل همان تریاک. موسیقی تریاک فقر ندارد.^۲

یک مغزی که دنبال این رفت که موسیقی گوش کند، این مغز مریض می‌شود. این نمی‌تواند فکر کنند که کشورش به چه حالی دارد می‌گذرد. دیگر دنبال این نیست. مثل آدم هروئینی می‌ماند.^۳ این موسیقی‌ها همه مخدّر هستند، یعنی جوانی که عادت به موسیقی کرد، دیگر نمی‌تواند ناطع باشد.^۴